

SÕNUMIKUULUTAJA

Kevad 2019

Sõltlased koolis?

Loe lähemalt lk 2

Mugavalt või viisakalt?

Loe lähemalt lk 3

Anu kodus lõunani ei maga

Loe lähemalt lk 4

JAANUS LIIVAK – MEES ÜHEKSA AMETIGA

JAANUS LIIVAK – ÜKS MEES, MITU AMETIT. KUIDAS LEIDIS KORVPALLITREENER TEE KOKANDUSRINGI JUHENDAJAKS? KORVPALLITREENERIST SAI VÕRKPAALLITREENER? MIDA EDASI? **LOE LÄHEMALT LK 6**

Kes on Timo Juursalu?

Alutaguse Vallavalitsuse spordispetsialist või suusatreener?

Äkki hoopis mõlemat?

Loe lähemalt lk 10

Mida te arvate suitsetamisest?

Loe lähemalt lk 7

Kirjutab 4. klass

Loe lähemalt lk 11

Pitsa ja ananass

Loe lähemalt lk 9

KAS MA TÕESTI OLEN SÕLTLANE?

Õpetaja hää! kostab hajutatud mürana tagataustal, käed klõpsutavad pastakat ootuses, millal see hetk tuleb. Kella tiksumine muutub iga hetkega aina valjemaks, kannatus katkeb ja haarad taas telefoni.

Usun, et kirjutan taas vägagi kõneldud teemast, kuid nagu öeldakse, egas liig liiale liiga tee. Nii noorte kui vanemate inimeste seas on nutitelefon, arvuti, tahvelarvuti ning muud nutiseadmed kogunud kultust juba aastaid. Nutisõltuvus võib varitseda ning ohustada iga inimest, kellele vähegi nutiseadmes olla meeldib. Kuid toredast ajaveetmisest või info otsingust võib välja areneda haigus, sõltuvus, mida on väga raske murda.

Koolikell heliseb vahetundi, klassist lahkuvad õpilased, nina telefonis, üks noor neiu koperdab vastu lauanurka, tema kõrval olev

noormees aga vastu neiut. Kauguses on kosta paari noort mängimas pinksi. Istekohad ning seinäärsed on täis inimesi, kes isoleerivad ennast maailmast ning ümbrusest, surfates veebis, ning kõrvaklappidest kostva muusika saatel vajuvad nad reaalsusest aina eemale. Tunnikella ei pane noored tähele, rääkimata kellajaast. Hilinetakse tundi ning ka tunnis istutakse oma nutiseadmes edasi.

Usun, et nii mõnelegi meist tulevad taolised olukorrad tuttavad ette, kas me peaks endalt küsima: "Kas ma tõesti olenki nutisõltlane?" Nutisõltuvuse kindlaks tegemiseks on vaja leida vastused vaid mõnele lihtsale küsimusele. 11. klassi õpilane Rasmus Reest toob oma uurimistöös välja nutisõltuvuse ohumärgid, vaata ja loe, kas ka sina oled sõltlane?

Foto: Pexels.com Mohamed Abdelgaffar „Grayscale Photography of Girl Using Smartphone“

1. Veedetakse rohkem aega nutiseadmes kui inimestega suheldes.

Soovitus: Kui on vähe tutvusi, tulekski panna eemale telefon ja otsida uusi tutvusi.

2. Ei suudeta panna eemale nutiseadet.

Soovitus: Tuleks panna paika piirid, mitte kasutada nutiseadet igal vabal võimalusel. Hea viis sellest aru saamiseks on, kui panna endale piiriks veeta pool tundi seadmes, aga aega kulub rohkem.

3. Valetatakse teistele, kui tihti internetti kasutatakse.

Ilmselge vihje on see, kui valetada oma lähedastele oma kasutamisharjumuste kohta. Kui kasutatakse seadet rohkem, kui teistele öelda julgetakse, on see märk sellest, et endale ei teadvustata probleemi.

4. Ei suudeta veeta aega ilma nutiseadmeta.

Kui ei suudeta teha enamikku tegevusi ilma telefonita, on ilmselge märk sellest, et kannatatakse nutisõltuvuse all.

5. Raisatakse rohkem raha uutele tehnoloogiaseadmetele kui muudele asjadele. Ka see tegevus annab märku, et ei suudeta veeta aega ilma seadmeta, kui esimesel võimalusel tuleb vana või katkine asi uuega asendada.

IG Sõnumikuulutaja kutsub koolliperet veetma rohkem aega üksteisega ning hoiduma liigsest nutiseadmete kasutusest.

Suur aitäh Rasmusele, kes artikli koostamisel abiks oli.

Marleen Loik

KAS MUGAVALT VÕI VIISAKALT?

Küsisime viielt inimeselt, kas koolis peaks käima dressides ehk mugavates riietes või pigem viisakas riietuses.

Kolm küsitletavat olid vanuses 13-17 ja kaks küsitletavat täisealisi.

Esimesena küsitlesime 16-a Katit, kes leidis, et koolis võiks käia mugavas riietuses. Kati ise eelistab koolis käia liibuvate pükste ja lohvaka dressipлуusiga. Samas polnud Katil midagi selle vastu, kui käiakse viisakalt riides, sest see just talle poiste juures meeldibki.

Teisena küsitlesime 59-aastast Kauri. Tema arvas, et kõik peaksid käima koolis viisakalt riides. Ei pea olema just ülikonnas, aga teksapüksid ja ilus kampsun ajavad asja ära. Kaur ise lisas veel, et tema ajal ei saanudki muud moodi koolis käia kui viisakalt.

Kolmandaks küsitlesime vanemat naisterahvast, kes ei näinud midagi halba dressides koolis käimises, aga et head muljet jätta,

võiks nii viisakalt riietuda kui võimalik.

Neljandaks pörkasime kokku 17-aastase Maiduga, kes oli riietunud küll väga viisakalt, aga arvas, et koolis peaks käima nii, kuidas õpilasel mugavam on. Mait arvas ka, et õpetajad peaksid samuti ennast riietuse koha pealt vabalt tundma ja kandma koolis seda, mis mugav on.

Viiendana küsitlesime 14-aastast Jaani. Tema arvas, et dressides käiakse trennis või lihtsalt sportimas, aga kuna kool on õppeasutus, siis peaksid kõik käima viisakalt riides. Jaan täiendas veel, et kui keegi ütleb, et teksad pole mugavad, siis peab leidma endale sellised viisakad riided, mis on mugavad.

Seega saime teada, et kaks vastajat arvas, et koolis peaks käima nii mugavalt riides kui võimalik, ja kaks vastajat arvas, et koolis peab välja nägema viisakas. Oli ka üks erapooletu, kes arvas, et pigem käia koolis viisakalt riides, aga kui dressides on mugavam, siis võib ka niimoodi koolis käia.

Henry Knude

Ott Muttika

10. klass

Foto: Pexels.com Buro Millennial „Three Persons Sitting on the Stairs Talking With Each Other“

ANU KODUS LÕUNANI EI MAGA

Mida on koolilapsed sulle õpetanud?

- Kõige rohkem on nad õpetanud vist empaatiavõimet. Võtta teist nii, nagu ta on. Kui teine saabki mingi pahandusega hakkama, siis vahel tuleb lasta lihtsalt minna ja võtta teist inimest sellisena, nagu ta on, ka koos oma pahedega.

Kas sinu arvates on tänapäeva lapsed nii hukas ja lumehelbikesed, nagu räägitakse?

- Kõik algab kodust. Kui vanemad kõik lapse eest ära teevad, siis ongi tulevikus raskem. Tuleks lasta ise rohkem teha või kaasama enda tegevustesse. Näiteks suvel marjade korjamiselgi. Kui alguses lähevadki need marjad pudruks, pole hullu. Sellest ju õpitaksegi. Nii tekib varakult lastel tööharjumus.

Mis on sinu eredaim mälestus Iisaku gümnaasiumis?

- Kunagi olid õpilaskodus ühed tüdrukud, mul nende nimed ei meenuki enam. Mul oli tookord sünnipäev ja nad lihtsalt tõid mulle sünnipäevaks kaardi. Need on sellised pisidetailid, mis jäävad hästi meelde. Või näiteks mõni laps tuleb ütleb midagi erilist ja teistsugust või kui muidu või kooli peal mõni laps ütleb tere, kes muidu on tagasihoidlik teretaja.

Milline õpilane sa ise koolis olid?

- Ma pigem olin ikkagi selline korralik õpilane. Ma tegelesin sel ajal spordiga, tantsisin. Mõnikord kambavaimus tegime ka pahandusi, aga pigem mõtlesime midagi huvitavat välja, näiteks panime poisid laulma ja mõtlesime esitlusi välja.

Millega sulle meeldib tegeleda vabal ajal?

- Vaba aega ongi mul hommikul pigem, õhtud lähevad nii kiiresti. Suviti nokitsen aias, käin metsas marjul. Talvel ei ole nii palju teha, siis kas roogin lund või käin koeraga jalutamas. Kui aega saan, siis loen ja üldse meeldivad mulle erinevad mõtlemismängud – ristsõnad, „Kuldvillak“ oli mul isegi lemmiksaade. Tantsin veel ka rahvatantsu. Teine kord teen lihtsalt koduseid toimetusi. Koristan ja teen süüa. Kunagi sai isegi pilte tikitud.

Kuidas sinu hommikud algavad? Ja kas sa oled pigem hommikuinimene või põõnaksid kauem?
Nii ja naa, rohkem ikka hommikuinimene. Päris

lõunani ei maga ikka. Näiteks nädalavahetusel magan kaheksani. Hommikul saadan lapsed kooli. Siis on mul aega kodusemaid töid teha - lund rookida, aiatöid teha või midagi, mis parasjagu tegemist vajab, ning siis tulebki endal ka tööle minna.

Milline oleks sinu jaoks ideaalne argipäev?

- Mulle üldiselt meeldib selline stabiilsus, aga rutiin väga ei meeldi. Lihtsalt igav ei tohi hakata ja sellised suured muutused ka ei meeldi. Eks saab tegelikult ise ka palju oma aega planeerida. Õhtuti võiks rohkem pere jaoks aega olla. Aga ega nii ei oskagi öelda, mis võiks veel paremini olla.

Kas sul on mõnda seni täitmata unistust?

-Jaa, reisida Islandile või Norrassse. Ma olen selline põhjaamaa inimene ikka. Ei kisu sinna soojale maale, Egiptusesse või nii. Tahaks lihtsalt minna vaadata sealse elu üle. Teine unistus oli mul pikalt teha oma lillepood. Kasvatada enda aias erinevaid lilli ja siis neid müüa. Üldse ma imetlen neid, kes suudavad ühendada töö ja hobi. Seda kirega töö tegemist on nii hea vaadata.

Mis ajas sind viimati hingest naerma?

-Ma naeran üldiselt väga palju. Ma arvan, et kodus viimati millegi üle. Noorem poeg ütles midagi, mille peale me mõlemad kaasaga naerma hakkasime. Eks see elust enesest miski oli, mis nii naerma ajas. Teinekord tuleb ka rasketel hetkedelgi naerda, see hoiab end ka positiivsemana. Naer on terviseks.

Mis on need õpetussõnad, mis sulle kõrvu on jäänud elu jooksul?

- Need olid mu vanaema sõnad, et ära tee kunagi teisele seda, mida sa ei taha et sulle tehakse - elus tuleb kõik ringiga tagasi. Elu on näidanud, et nii on ka. Ja seda ma üritan ka oma poegadele edasi anda. Samas ma olen üsna optimist ja üritan alati halvast ka head leida. Pole halba ilma heata.

Foto: Margus Ansu

Jaanus Liivak – üks mees, mitu ametit. Kuidas leidis korvpallitreener tee kokandusringi juhendajaks? Korvpallitreenerist võrkpallitreener? Käisime Jaanusega kõigest sellest lähemalt rääkimas.

Lisaks korvpallile tegelete te lisaks veel võrkpalli ning kokandusringi juhendamise, kuidas sattus korvpallitreener võrkpalli juhendama?

Väga lihtsalt – tüdrukud tulid küsima ja ma võtsin väljakutse vastu, nüüd ma siin olen. Nii lihtne oligi.

Aga millest tekkis huvi kokanduse vastu?

Kokanduse vastu on mul huvi ammu juba, kuna ma käin nüüd kokakoolis ja teen siin koolis praktikat, ju siis vallainimesed või siis noortekeskuse inimesed teadsid ja neil oli inimene puudu. Ma arvan, et tegu on natuke ka juhusega, et ma seda kahte asja teen. Kuna mulle sport meeldib ja süüa meeldib, siis on need igapäevase elu osad.

Kuidas noored sellega kaasa lähevad?

Te võrkpalli kohta saate ise öelda, ma arvan et väga hästi läheb (mõlemad intervjuueerijad osalevad võrkpallitreennis). Ega seal kokanduseski lapsed ju tulevad, nii väikseid kui suuri on, ju siis läheb. Aga noh, mis seal ikka öelda, neil tuleb palju õppida. Ma arvasin, et lapsed oskavad vähe rohkem süüa teha, ma ise selles vanuses oskasin rohkem teha.

Kas palliplatsilt võtavad noored lisaks suurepärasele mänguoskusele kaasa ka veel mingeid kasulikke oskusi eluks?

Kindlasti võtavad. Ma olen alati seda öelnud, et meeskonnaaladelt võtavad noored kaasa selle kollektiivitöö oskuse, mida täna ühiskond alahindab. Meeskonnatöö, teistega arvestamine ja suhtlemine. Olen ise elus kogenud, et need, kes ei ole sporti teinud, need ongi rohkem sellised ükski ja kinnised. Need, kes on kuskil kollektiivis või spordivõistlustel noorest peast osalenud, on

sellised, kes on palju vabamad ja aldimad meeskonnatööle. See on minu jaoks kõige suurem oskus, mille nad lisaks spordile ellu kaasa võtavad.

Mida ütleksite te praegu oma nooremale minale?

Minale? Ütleksin täna seda, et tuleks õppida. Nagu minu vanemad mulle kunagi ütlesid. Et saate suureks, siis saate aru, mis tähendab õppida. Täna ka, mitte, et ma halvasti oleks õppinud, aga ma panin spordile rohkem rõhku, hinded olid mul korras. Aga oleks võinud mõnda asja rohkem õppida. Samas jälle, kui mina noor olin, ei olnud nii palju võimalusi. Täna ma ikkagi arvan, et noored võiksid leida õige suuna, kuigi võimalusi on noortel nii palju, et see võib neil pea sassi ajada. Aga selleks ongi siin koolis ideaalsed võimalused, miks mitte kokaring, võrkpalliring, meil on siin erinevaid suundasid, muusikakool. Täna me saame ju kõike proovida ja selles suhtes on meil siin väikses kohas selleks ka ajaressurs olemas.

Mida te näete ennast tulevikus tegemas?

Kindlasti ma jätkan treenerina, kuna nii kaua olen teinud ja see on mul ikkagi number üks südamelähedane. Aga miks mitte, mulle on pakutud ühte pitsakohta. Täna ma jooksin ja mõtlesin oma väikseid ideid, et tulevikus hakkan äkki kokana tööle, kuigi ma olen öelnud, et ei hakka. Aga kindlasti ma olen seotud inimestega, et noori õpetada ja kasvatada, elutarkust edasi anda. Ja võib-olla tuleb siis mingi lisaäri kõrvalt.

KAS PEHMED VÕI KÕVAD HOMMIKUSÖÖGIHELBED?

Kaks isehakanud ajakirjanikku läksid 28. jaanuaril 2019.a Iisaku gümnaasiumis ahistama õpilasi, küsides neilt, kas pehmed, veidi aega piimas ligunenud hommikusöögihelbed on paremad kui just kaussi valatud krõbinad ja piim või vastupidi. Saadud vastused olid jalust rabad ja meie, kaks noort reporterit, ei oodanud sellist tulemust. Lugege edasi, et teada, mis juhtus.

Esimesena küsitlesime 10. klassi õpilast, kellel oli just pingpongimäng lõppenud. Ta ütles, et hommikusöögihelbed, mis on piimas veidi ligunenud, on paremad, kuid tal pole kõvade hom-

Saime kokku ka ühe 7. klassi õpilasega, kes oli just söömast tulnud. Tema arvates on pehmed hommikusöögihelbed paremad, sest „pehmete hommikusöögihelveste juures on see hea, et piim on pärast väga magus“.

Ja siis küsisin ma endalt (Oscar), kummad on paremad ja minu arvates on pehmed paremad. Kui hommikusöögihelbed on kõvad, siis nende söömine on tüütu, sest need krõbisevad hamba all, nende maitse pole nii hea ja piim jääb lihtsalt tavaliseks piimaks.

Võime järeldada, et arvamusi on pooleks. Osale meeldivad pehmed ja osale kõvad helbed. On ka neid, kellel pole arvamust, kuna nad hommikul helbeid ei tarbi. Kuna väiksemad pole veel avastanud nii arenenud tehnoloogiat nagu „pehmed hommikusöögihelbed“, siis on arusaadav, et 2. klass arvab, et kõvad helbed on paremad. Ja kuna küsitlitud õpetaja pole eriti helbeid söönud, ei tea ta midagi. Nii et kokkuvõtteks – pehmed helbed on paremad kui kõvad.

Romel Lille

Egert-Oscar Väljaotsa

mikusöögihelveste vastu ka midagi.

Järgmisena küsisime 2. klassi õpilaste arvamust. Enamik neist arvas, et hommikusöögihelbeid peaks sööma kõvana. „Kui need on pehmed, libisevad need lusikalt maha,“ ütles üks 2. klassi õpilane, rutates kehalisse.

Ringi kõndides ja uut ohvrit otsides leidsime endale uue sihtmärgi. See oli üks õpetaja. Samal ajal kui ta arvutis oma tööd tegi, esitasime talle küsimuse. Ta ütles, et kuna ta hommikusöögihelbeid eriti ei söö, siis ei oska ta öelda, aga kui ta peaks valima, siis pigem kõvad.

MIDA ARVATE SUITSETAMISEST?

Kuna saime kohustuseks kirjutada arvamusküsitluse, siis võtsime ühel päeval ette ja küsisime üheksalt inimeselt, mida arvavad nemad suitsetamisest. Vastused olid üsnagi ette aimatavad, kuid siiski huvitavad.

Esimeseks vastajaks valisime 17-aastase tüdruku, kes ütles, et suitsetamine aitab närve rahustada ja pigem teha suitsu kui narkootikume.

Järgmisena kiusasime ühte noort täiskasvanut, kes teadis rääkida, et suitsetamine ahendab veresooni ja mõjub halvasti vereringele. Tema sõber lisas juurde, et see on maailma parim sotsiaalne tegevus, mis tapab.

Uueks ohvriks osutunud 16-aastane tütarlaps arvas, et probleemide korral võib suitsetamine olla ajutine lahendus, kuid terve elu suitsetada on liiga kahjulik, sest siis jääb rutem vanaks ja võib kiiremini ära surra.

Saskia ema arust on suitsetamine vägagi kulukas ja kole harjumus, millest on kohutavalt raske lahti saada. Saskia isa aga ütles, et suitsetamine on rumal tegevus ja kahjustab liialt tervist ning Eesti riik üritab seda piirata aktsiisidega, mis kahjuks pole suitsetajaid siiski suitsetamisest loobuma suutnud panna.

Järgmiseks pöördusime oma küsimusega ühe rõõmsameelse 11. klassi õpilase poole, kes teadis vaid seda, et see on tervisele kahjulik, kuid lisas postitiivselt, et ei mõista hukka neid, kes seda siiski teevad. Üks noor ema aga ütles, et suitsetamine on justkui haigus, millest “nõrgad” välja ei tule.

Kõigi vastajate esmane vastus oli, et suitsetamine on tervisele kahjulik, kuid paljud ei osanud isegi seletada, miks. Seega tuleks suitsetamise kahjulikkusest rohkem rääkida ja ehk see paneks suitsetajaid rohkem mõistma, kuidas nad sellega tegelikult oma tervist kahjustavad.

Saskia Kask

Agni Helin Haas

Viktor Vlassenko

VARJUDA VALGEL LAEVAL

27.04.2019 algas nelja noore Iisaku rühma neiu jaoks päev juba kella viiest hommikul. Ees ootas pikk sõit Ida-Virumaalt Läänemaale, täpsemalt Ristile, kust algas neidude katsumus Valge Laeva näol. Tüdrukud esindasid retkel Alutaguse malevat neljas läbitavas kontrollpunktis.

Juba hommik algas neiudele raskelt, viimasel hetkel muudeti väljasõiduaega, mille tulemusel lõpuks ühele neiuks koju järele sõideti. Läänemaale jõudes läbiti varustusekontroll ja rajal nad olidki.

Tee esimesse punkti kulges nende jaoks mööda vana raudtee ala, lõigates mööda kraave ning metsi. Kohale jõudsid neid igasse punkti 30 minutit kuni tund aega varem, mis tähendas pikka puhkepausi ootealas. Tee peal läbiti nii metsi kui ka kraave, viimasest mindi läbi küll märja jalaga, aga suu naerul. Rühmaliikme kiljatus libeda kivi pärast ja sellele järgnenud naer kajas läbi metsade, see sai ka üles filmitud ning hiljem uuesti ette mängitud. Rajal olles kohtasid tüdrukud ka rästikut, kellele üks ussipelgajast rühmaliige järele jooksis, kuna ussil olevat ilus muster olnud. Lisaks lagunesid teel ära ühe liikme rakmed ning tehti avastus, et ühe neiu koti õlapael on kohe-kohe purunemas.

Päästeameti punktis ei suutnud tüdrukud aru saada,

kuhu käib see ainus üleliigne detail voolikute ühendamisel - lõpuks lõi lambipirn tüdrukute peas põlema - ka vooliku algusesse on ühte vaja. Laskmispunkt läks plaanipäraselt, vigastada said ainult märklehed. Miiniväljal jäid tüdrukud samuti ellu, läbisid raja puhtalt ning kohtuniku sõnul hea ajaga ning naiste kohta vägagi asjalikult. Seal rääkisime ka tagasisõidust ja nägime, et kõrval olevast võistkonnast nr 19 üks noormees meid huvitatult kuulab. Jõudsimme omavahel öelda, et tagasisõiduks kulub kolm pool kuni neli tundi, kui kõrval kõlas hüüatus „Ahh?!“ Mõni hetk hiljem, peale pilguheitu meie vormile jätkas ta: „Aaaa, Alutaguse ju..“

Neiud olid võistluse vältel rõõmsad, oma malevat on välisretkedel alati tore esindada. Kuid selle aasta Valge Laev jäi alla nende eelmise aasta kogemusele seal. Tüdrukud loodavad oma malevat ka järgmisel aastal esindada.

Marleen Loik

Iisaku rühma kodutütar

(Varjuda võistkonna liige/patrullülem

PITSA JA ANANASS

Ühel külmal talvapäeval käisid kaks 10. klassi õpilast mööda kooli ringi ning küsisid viie inimese käest ühe küsimuse: „Kas ananass käib pitsa peale?“ Vastajaid oli nii nooremaid kui vanemaid.

Peale rasket trenni oli võimalus küsida Reinarilt kiire küsimus. Reinari arvates käib ananass pitsa peale, sest see lisab rohkem maitset.

Voodis teki all pikutav Semjon ütles lühidalt ja konkreetselt: „Jah, käib.“

Grossi poes sisseoste tegev keskealine naine vastas: „Muidugi käib ananass pitsa peale, pole küsimustki.“

Internetiportaalis, kus saab anonüümselt küsida ja vastata, vastati meile, et ananass ei käi pitsa peale, sest Itaalia on pitsa sünnikoht ja seal ei ole kunagi ananassi pitsa peale pandud.

Kokkuvõtteks vastas viiest inimesest neli, et ananass käib pitsa peale. Üks arvas, et see sinna ei sobi.

Arend Küttim

Kevin Siim

Hilisel õhtutunnil vahetult enne pinksimängu jõudsi me sama küsimuse küsida kasvatajalt, kes vastas otsekoheselt, et loomulikult käib ananass pitsa peale.

Küsisime ka meie teiselt treenerilt, millele ta vastas kerge muigega: Jah, käib küll, aga põhjus mõelge ise välja.“

“
**Muidugi käib
ananass pitsa
peale, pole
küsimustki.**
“

Fotod: Pexels.com

Millega tegelete?

Tegevusi on mitmeid. Töötan Alutaguse Vallavalituse spordispetsialistina ja Pannjärve puhke- ja spordikeskuses suusatreenerina. Lisaks juhin kohaliku *disc golf* 'i klubi Alutaguse Eagle, mis korraldab sel aastal näiteks maailmameistrivõistlusi *disc golfi* 'is Mäetagusel.

Millega tegelevad Alutaguse suusaklubis noored?

Peamiselt tegelevad noored ikka suusatamisega. Nii palju, kui meil lund aastast on, siis suusatame. Lumevabal ajal ehk ettevalmistusperioodil aga jookseme, sõidame rullsuuskadega, mängime jalg-, võrk- ja korvpalli, arendame jõudu, sõidame rattaga jne. Hästi mitmekülgsest ja mis peamine - me teeme seda õues. Värskes õhus liikumist ei asenda ükski rohi.

Kuidas suhtuvad noored suusatamisse ning teistesse talispordialadesse? Kas talisport on noorte seas populaarne?

Et sellele küsimusele parim vastus saada, peaks küsima noortelt. Mina saan ainult arvata. Need noored, kes minu trennis käivad, suhtuvad tõsiselt suusatamisse. Kuna tegu on väga raske alaga, siis igaühele see ei sobi. Suusatamise populaarsus on kõvasti aastatega langenud, kuna noortel on tekkinud palju muid vaba aja sisustamise võimalusi. Kogu sport üldiselt on langustrendis noorte seas. Kutsungi siinkohal kõiki aktiivsemalt liigutama ja seda vähemalt tund päevas.

Mida arvate praegusest Eesti suusamaailmast ning maailma tipptegijatest?

Hetkel on Eesti suusamaailm löödud täitsa pikali. Kas leitakse ja tõestatakse veel midagi, seda ma ei tea. Kuid isegi ebauusate võtetega ei suutnud meie mehed maailma parimatest jagu saada. Tipus olemiseks pead sa olema ikka väga talendikas ja töökas. Tihtipeale talendikas ei viitsi tööd teha, et tema tõeline tase välja tuleks. Täna enam ainult talendiga ei võida. Tööd on vaja selleks kõvasti teha. Kui palju arstid tippe aitavad, selle üle ma ei taha spekuloida.

Mis on teie suurimad saavutused spordis?

Mulle sobisid hästi maratonidistantsid ja enda parimaks pean Rootsis Vasaloppetil saavutatud 36. kohta (umbes 15000 startijat). Kohalikul tasemel oli 2013 aastal suureks kordaminekuks Alutaguse maratoni võit. Lisaks olen paar korda noorte klassis Eesti meistriks tulnud ja kuulunud juunioride koondisse. Kõige suuremaks saavutuseks loen ikkagi kõiki inimesi, keda ma olen liikuma saanud ja mu noorte suusatajate edu võistlustel.

Annika Kaljumäe

Foto: Tarmo Haud

Värbkakk õppimas

Meil käis mitmel päeval üks väike värbkakk akna taga. Ta oli selline väike nунnu kakuke, kes lihtsalt jõllitas igale poole. Oleks tahtnud teda isegi kätte võtta. Terve meie klass vaatas seda kakukest ja pildistas teda. Värbkakk on Eesti kõige väiksem kakuline, kes sööb teisi linde. Ta on üks ainsatest kakulistest, kes ei ole aktiivne öösel. Kui ta siia tuli, läksid teised linnud ära. Kahjuks meie värbkakk ka ei käi enam siin, sest tal ei ole enam kedagi süüa.

Kert Kaarlõp

Minu Eesti

Minu jaoks on Eesti üks maailma ilusam riik, see on minu isamaa. Alati, kui laulan Eesti hümnit, on mul väga uhke tunne. See on minu kodumaa ja ma olen uhke, et olen just eestlane.

Sel aastal sai Eesti 101-aastaseks. Sellel ajal oli koolis väga huvitav vabariigi aastapäeva aktus. Meil käisid külalised Viru vanglast. Peale aktust pakuti imemaitsvat torti. Vabariigi sünnipäeval olin ma Viljandis. Hommikul sõime torti ja käisime Viljandi laululaval. Vaatasime ka paraadi.

Anneken Laureen Trofimov

Tore päev koolis

Mul on alati koolis tore. Minu lemmiknädal oli siis, kui oli teemanädal. Ma oleks tahtnud olla ka reedel kohal, aga ei saanud, sest ma pidin minema hambaarstile. Minu lemmikpäev oli trennipäev sellepärast, et siis oli kõige lihtsam. Aga see oleks võinud olla teisel päeval, sest mul polnud sellel päeval kehkat. Trennipäeval oli kõige lihtsam – isegi riideid polnud vaja valida.

Berit Pärnpuu

„Sel aastal sai Eesti 101-aastaseks. Sellel ajal oli koolis väga huvitav vabariigi aastapäeva aktus. Meil käisid külalised Viru vanglast.“

Foto: Erakogu

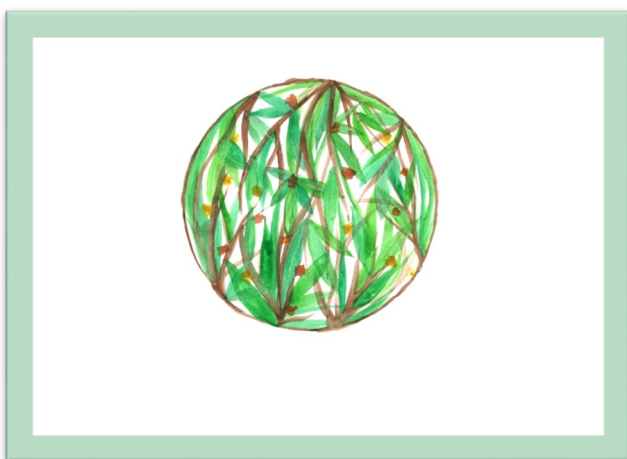
Brita Maidla, 5. klass

A3 akvarell „Lillesüda“

Jessika Kilk, 6. klass

A3 akvarell „Lillepärg“

Semjon Minohhov, 9. klass

A3 akvarell „Lehed“

Adeliina Pärn, 6. klass

A3 akvarell „Lilled“

Chris Reest, 8. klass

A3 akvarell „Lilled“

Hagen Mathias Aamer, 7. klass

A3 akvarell „Lehepärg“

Eliise Altoja, 8. klass
A3 akvarell „Lilled“

Emma Labe, 7. klass
A3 akvarell „Õis“

Mariana Rõbakova, 7. klass
A3 akvarell „Lillesüda“

Reno Reest, 9. klass
A3 akvarell „Lillepärg“

German Medvedev, 9. klass
A3 akvarell „Oksad“

Darja Reinova, 9. klass
A3 akvarell „Kevadpärg“

Laura-Eva Rääst, 6. klass

A3 akvarell „Lilled“

Romana Sobolko, 9. klass

A3 akvarell „Roosid“

Rainer Kuslap, 9. klass

A3 akvarell „Lilled ja liblikad“

2019 on Sea aasta. Mida toob kaheteistkümnele tähemärgile eesolev aasta, kellest tuleks hoiduda ning kellele lähedale hoida? 11. klass teab seda kõike.

Jäär ♈

Kevadkuud toovad Jäära ellu palju hulljulgeid tegusid. Sportlasi saadab suur edu, kui nad just jõulude ajal palju seapraadi ei söönud. See aasta sobib õppimiseks, kuid ole ettevaatlik, „kui valusat ei ole, siis pole ka ilusat“ (Iisaku vanasõna). Armastuses sel aastal ei vea. Hoiduma peaks Sigadest!

Sõnn ♉

Sõnnil oleks mõistlik pörsast mitte kotis osta. Sel aastal on palju ohte, mida tarvis ületada. Kaaslastega võib minna singi rebimiseks. Elu on keerdu nagu sea saba.

Kaksikud ♊

Sel kevadel tuleks eesootavatele olümpiamängudele mõeldes olla sööklas mõõdukas. Põrumiseoht nii õppetöös kui spordis. Aga samas ei tohiks elu liiga tõsiselt võtta. Liigne tõsidus võib lõppeda katastroofiga.

Vähk ♋

Sea-aastal on Vähk kergesti ärrituv, kuid tema eesmärgid on siirad. Koolis tekib probleeme teatud õpetajatega, eriti nendega, kes on Sead. Teatud tähtpäevad ei pruugi lõppeda hästi. Küll Vähid ise näevad, millised.

Lõvi ♌

See aasta on lõvide jaoks muutuste aasta. „Kolm on koosolek“ (Iisaku vanasõna). Lõvil ei tasu pöörata liigset tähelepanu tema jaoks keeruliste probleemidele, vaid tuleks toetada Iisaku korvpalli.

Neitsi ♍

Raha tuleb nagu Vändrast saelaudu. Kuid Neitsil tuleks silmas pidada: „Võõras rand, võõras kala.“ (Iisaku vanasõna) Neitsil on sel aastal väga osavad käed, eriti hästi tuleb välja palli käsitlemine. Pallikaotusi peaaegu et ei esinegi. Sigadest ja Madudest õpetajad on sel aastal Neitsi suurimad sõbrad. Armastuses veab!

Kaalud ♎

Sel aastal peab otsused hästi läbi kaaluma. Võib juhtuda, et uhkus ajab upakile. Ei ole mõtet enda peale võtta liiga raskeid ülesandeid. Tehtud sigadused lähevad kalliks maksma.

Skorpion ♏

Skorpioni kooliaasta on täis tõuse ja mõõnu. Sügavaim mõõn saabub maikuu teises pooles. Korvpallis tasub hoida mõõdukat distantssi vastasmängijatega. Seda vaid enda heaolu pärast. Siiski on korvpalliga tegelevatel Skorpionitel suurepärane aasta.

Ambur ♏

Amburi noolest läheb läbi joon ♏ Sel aastal läheb eriti lihtsalt. Ambur saab kursusehindeks viie, kuid jalga valutab nii, et koju minemiseks tuleb buss valida. Ambur keerutab end igast olukorrast libedalt välja ja jääb teele.

Kaljukits ♏

Kaljukits leiab endale sel aastal püsiva suhte. Koolis on ta kõigist sammu võrra ees. Täituvad ammused unistused. „Tuhni maad, toida pead, ela ise, kuidas saad“ (Kodavere). Ei maksa teistele siga mängida, tuleks elada enda elu. Kaljukits saab hästi läbi Koerte ning Rottidega, hoidkem neid!

Veevalaja ♏

Veevalaja jal tuleks sel aastal veevalamine vahele jätta ning hoida oma emotsioone kontrolli all. Vagas vees on enam mutukaid kui käredas vees.

Kalad ♏

Hoiduda tuleks Peipsi järvest, kalu tullakse püüdma. Tark ei torma toidu järgi. Kaladel on rabelemiseks palju motivatsiooni, tuleb vaeva näha, et sõiduvees olla. Lume sees on ujuda raske. Soovitus Kaladele: hinga veidi.

11. klass

Kellega käisin mina koos koolis?

Pildil
mina
sõbraga

Fotod töödeldud lähtuvalt isikuandmete kaitse seadusest.

Oscar 10. klass

IG Sõnumikuulutaja peatoimetaja: Marleen Loik

Küljendaja: Marleen Loik

Juhendaja: Saale Kivi

Ajakirjanikud: Anneken Laureen Trofimov, Berit Pärnpuu, Kert Kaarlõp, Annika Kaljumäe, Henry Knude, Ott Muttika, Viktor Vlassenko, Saskia Kask, Agni Helin Haas, Romel Lille, Kevin Siim, Arend Küttim, Egert-Oscar Väljaotsa, Mairiin Org